

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 12 april 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not.nr. 66.70.750/977 Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

- 1. _____, zaakvoerder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- 2. _____, zaakvoerster, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE

*[1° beklagende] en
[2° beklagende] tegen alle beschikkingen en
* Hoop bevoeg door
op 27 april 2006 * Hoop bevoeg door het openbaar Ministerie tegen
tegen alle beschikkingen op 27 april 2006 -*

of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

A. op niet nader te bepalen data, in de periode van 31 mei 1997 (stuk 3) tot en met 22 september 1997 (stakingsbevel):

het verbouwen van een oude hoeve

B. vanaf 31 maart 2003 tot en met datum der dagvaarding:

het niet naleven van de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen op 31 maart 2003 meer bepaald de vergunning die werd verkregen ter regularisatie van de wederrechtelijke werken zoals omschreven in tenlastelegging A niet te hebben nageleefd (stukken 27 en volgende);

gelegen in agrarisch gebied, volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 zonder verdere planologische voorschriften (stuk 29).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: hoeve 11 a 38 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:
december 1990, gevestigd te
snummer

opgericht op 17
met onderneming-

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 24/12/1990 geregistreerd op 02/01/1991 en de akte van ruilverkaveling verleden op 18/12/2003, geregistreerd op 06/01/2004.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;
 Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door hun
 raadsman mr. _____ advocaat te _____
 De zaak werd in beraad genomen op 18.1.2006.

I. Nietigheid van de dagvaarding.

In besluiten stellen de beklaagden dat de dagvaarding dient nietig verklaard te worden om reden dat in de tenlastelegging B een verkeerde datum zou zijn vermeld.

De datum van "24/11/2004" is de datum van het "bevel" tot dagvaarding en niet de datum van de dagvaarding zelf.

Nietigheid is er alleen dan wanneer een wezenlijk bestanddeel van de akte ontbreekt, of wanneer door de onregelmatigheid het recht van verdediging wordt geschonden.

Het niet vermelden van de bewoordingen "bevel tot dagvaarding" brengt geen nietigheid van de dagvaarding met zich, de beklaagden kunnen immers duidelijk opmaken wat het voorwerp van de vordering is.

Tevens roepen de beklaagden de exceptie "obscuri libelli" in; in de akte dagvaarding worden de feiten waarop de vervolging betrekking heeft, duidelijk omschreven; de motivering van de door de beklaagden ingeroepen exceptie is in feite een verweer met betrekking tot de gegrondheid van de tenlastelegging B. Hieruit dient te worden besloten dat de feiten waarvoor de beklaagden vervolgd worden, hen voldoende precies en duidelijk ter kennis zijn gebracht.

II. Voorgaanden.

_____ opgericht op 17/12/1990 is eigenares van het onroerend goed gelegen te _____ en gekend ten kadaster onder _____

Op 22/09/1997 stelden de verbalisanten vast : "*Tegen de woning die werd gerenoveerd, stond een oude schuur in slechte staat. Deze schuur werd voor zover we kunnen zien voor het merendeel afgebroken. Enkel de Oostelijke zijgevel is van het originele gebouw. Alle andere muren en binnenmuren zijn vernieuwd. Het betreft praktisch een totaal vernieuwbouw met verdelingen binnenin ...*" (stuk 1).

Ondervraagd verklaarde de eerste beklaagde dat het gebouw in een zeer slechte toestand was, zodat er zich instandhoudingswerken opdrongen; dat tijdens de uitvoering van de dakwerken en tengevolge van een storm in juni 1997 een deel van de muren instortte; dat ze enkel de muren en dak hebben hersteld, dat er wel een wijziging in de metselopeningen was. Dat er voor deze werken geen vergunning werd aangevraagd. Dat de werken een aanvang namen eind mei 1997 (stuk 3).

Op 22/09/1997 werd een bevel tot stopzetting van de werken gegeven.

Na tal van mislukte pogingen werd tenslotte een stedenbouwkundige vergunning verleend door het College van Burgemeester en Schepenen van
op 31/03/2003.

Door de beklaagden werd beslist om de desbetreffende schuur niet meer in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen, zoals op 31/03/2003 vergund.

III. Ten gronde

1. Tenlastelegging A

1.1. Redelijke termijn.

Beklaagden stellen dat met betrekking tot de tenlastelegging A, welke betrekking heeft op het verbouwen van een hoeve in de periode van 31/05/1997 tot 22 /09/1997, de redelijke termijn overschreden is.

Of de redelijke termijn al dan niet is overschreden dient niet in abstracto te worden uitgemaakt, maar wel in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat de beklaagden in de tussentijd getracht hebben om de stedenbouwkundige inbreuk te regulariseren, hetgeen hen uiteindelijk is gelukt door het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning van 31/03/2003.

Er is derhalve geen overschrijding van de redelijke termijn.

1.2. Gegrondheid van de tenlastelegging A

De gegrondheid van deze tenlastelegging in se wordt door de beklaagden niet betwist. Blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens is deze tenlastelegging bewezen.

2. Tenlastelegging B

De beklaagden dienen gevolgd te worden waar zij stellen dat in hoofde van de aanvrager geen enkele verplichting bestaat om de vergunning daadwerkelijk uit te voeren.

De bepalingen van art. 128 van het decreet van 18/05/1999 is nochtans duidelijk. Het verval treedt van rechtswege in.

In besluiten stellen de beklaagden duidelijk dat zij, in hun hoedanigheid van bestuurders van _____ beslisten om de hoeve niet in haar oorspronkelijke staat te herstellen.

In verband met het niet vervolgen van _____ door het Openbaar Ministerie, dient verwezen te worden naar art. 28 quater lid 1 SV dat uitdrukkelijk bepaalt dat de procureur des Konings oordeelt over de opportuniteit van de vervolging.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlastelegging B is dan ook bewezen.

IV. Bestrafing

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagden.

De door de beklaagden gepleegde inbreuk is objectief beschouwd ernstig, immers het naleven van de regelgeving inzake stedenbouw belangt niet alleen de huidige maar ook de toekomstige leefgemeenschap aan.

Er dient rekening gehouden te worden met het blanco strafrechtelijk verleden van de beklaagden.

Er dringt zich een bestraffing op zoals hierna bepaald.

Overwegende dat de verscheidene feiten hierboven vermeld sub A en B de uitvoering zijn van één ongeoorloofd besluit; dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en dus maar één misdrijf uitmaken, zodat in toepassing van art.65 van het Wetboek van strafrecht, wegens die misdrijven, slechts één straf, namelijk de zwaarste, behoort te worden uitgesproken;

V. Herstelvordering.

Bij schrijven van 2/06/2005 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstelvordering ingeleid bestaande in het herstel in de oorspronkelijke staat, zijnde :

- afbraak van de wederrechtelijk opgetrokken constructie gelegen en palend aan de oorspronkelijke woning;
- verwijderen van de vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van de afbraakmaterialen;
- herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand.

Tevens werd het opleggen van een dwangsom gevorderd van 250 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De "Hoge Raad voor het Herstelbeleid" (HRH) werd opgericht bij decreet van 4 juni 2003, houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 (de organisatie van de ruimtelijk ordening wat het handhavingsbeleid betreft).

Art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999, zoals ingevoegd door art. 11 van het decreet van 4/06/2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluidend advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

De Hoge Raad voor Herstelbeleid werd samengesteld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 22/07/2005.

Het huishoudelijk reglement aangenomen door de HRH werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 16/12/2005.

Eén van de taken van de HRH is het verlenen van een eensluidend advies over de bij de rechtbank in te leiden vordering van de herstelmaatregel van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen bij vastgestelde bouw-misdrijven en dit conform art. 149 §1 eerste lid van het decreet van 18/05/1999.

Dit eensluitend advies – dat derhalve bindend is voor de vorderende overheid – is een substantiële pleegvorm en moet voorafgaand worden ingewonnen voor de vordering bij het parket aanhangig wordt gemaakt.

Er dient te worden aangenomen dat dit eensluitend advies een onafscheidelijk deel uitmaakt van de gerechtelijke procedure met dien verstande dat de rechter geen herstelmaatregelen kan bevelen indien dit advies niet voorligt.

Met betrekking tot de reeds ingediende vorderingen bepaalt art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999:

“ De rechter kan ingediende vorderingen voor inbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 maar die nog niet voor eensluitend advies werden voorgelegd aan de Hoger Raad voor het Herstelbeleid , alsnog voorleggen voor eensluitend advies aan de Hoger Raad voor het herstelbeleid.”

Het voormelde artikel stelt dat de rechter “kan”, hetgeen derhalve een appreciatiebevoegdheid voor de rechter inhoudt.

Teneinde deze appreciatiebevoegdheid in te vullen, dient terug gegaan te worden naar de bedoelingen van de wetgever bij het oprichten van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Bij het voorstel van decreet werd gesteld: *“ Er is behoefte aan een autonoom en onafhankelijk orgaan, los van politieke beïnvloeding, dat de beslissingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur evalueert en toetst aan het gelijkheids- en redelijkheidsbeginsel .”* (Parl.St.VI.Parl. 2002-2003, nr. 1566- nr.1- 7).

De minister stelde : *“ dat momenteel in het handhavings- en herstelbeleid AHROM vaak tegelijkertijd rechter en partij is. Enerzijds is er de afdeling Stedenbouwkundige vergunningen, die vergunningen tekent, en anderzijds de afdeling Bouwinspectie , die de dossiers opvolgt.”*; dat de *“Hoge Raad zal als het ware fungeren als een filter tussen de minister, administratie en de rechterlijke macht “* (Parl.St.VI.Parl. 2002-2003, stuk 1566- 7, 27).

Het belang van het advies van de HRH is derhalve duidelijk, het is voor de burger een waarborg van onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

Tevens staat de HRH garant voor een deskundige, volledige en genuanceerde samenstelling van het dossier met betrekking tot de herstellvordering.

Uit het verslag bij het voorstel van decreet dient het hiernavolgende geciteerd te worden : *“.....De rechtbank heeft nu bij een uitspraak over de herstelmaatregelen weinig ruimte om rekening te houden met de diverse aspecten van de zaak, zoals het ogenblik van het misdrijf, de sociale omstandigheden en de nabije toekomst waarbinnen het misdrijf kan opgelost worden. Dergelijke elementen kunnen momenteel niet in overweging genomen worden....”* (Parl.St.VI.Parl. 2002-2003, nr. 1566- nr.1-6,7).

Dat de HRH bij het opmaken van haar advies met alle aspecten rekening zal kunnen houden.

Tevens wordt gesuggereerd dat de HRH bij de aanvang van zijn werkzaamheden een aantal objectieve criteria zal bepalen, zoals de zwaarte van het stedenbouwkundig misdrijf en het ogenblik waarop het misdrijf is gepleegd. (Veerle Tollenaere, " Het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening opnieuw gewijzigd " Tijdschrift voor Milieurecht 2004,I,4).

De rechtbank is van oordeel dat de waarborgen, die m.b.t de herstellvordering aan de burger worden geboden, belangrijk zijn en dat deze waarborgen hem derhalve niet kunnen ontnomen worden.

De herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ingeleid bij schrijven van 2/06/2005 en bestaande in het herstel in de oorspronkelijke staat en het opleggen van een dwangsom, dient voor eensluidend advies te worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid en dit conform de bepalingen van art. 198 bis van het decreet 18 mei 1999.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 4 V.T., art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195,;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36

wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 65, 66;

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B.

19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de beklaagden elk voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van HONDERD EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 550 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 137,50 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagden elk éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelden een **vergoeding** op van elk **€ 25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 227,41 euro;

Alvorens recht te doen over de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ingeleid bij schrijven van 2/06/2005: zegt voor recht dat deze vordering, conform de bepalingen van art.198 bis van het decreet van 18 mei 1999 (ingevoegd bij art. 11 van het decreet van 4/06/2003) voor eensluidend advies dient te worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid.

Stelt de zaak in voorzetting op 25.10.2006 om 9 uur.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- TWAALF APRIL TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

ondervoorzitter,alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adiunct-griffier: